

Ἑβδομαδιαῖα
καὶ πολὺ σπουδαῖα.

Μόλις τῆς Ἀναστάσεως ἠκούσθη τὸ κανόνι,
εὐθύς καθένας χριστιανὸς ἵστο σπῆτι τὸ φουσκόνει,
καὶ ρίχνεται ἵστα κόκκινα αὐγά καὶ ἵστῆς κουλούραις,
καὶ μπάμ καὶ μπούμ ἀρχίνισε ν' ἀδειάζῃ τῆς κουμπούραις.
Καὶ μὲ τὴν οἰκοδέσποινα φιλήματα ἀλλάζει,
«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν» καὶ τὸ αὐγὸ τῆς σπάζει.

Ἄλλ' ἐν αὐτῷ τῷ μεταξύ, ἐκεῖ κοντὰ νὰ φέξῃ,
γὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πληγόνονται πεντέξῃ
καὶ εἰς τὴ σούβλα ὁ καθεὶς περνάει τὸ κριάρι,
κι' ἡ πλόσκα ἐτοιμάζεται νὰ δώσῃ καὶ νὰ πάρῃ...
«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν» φωνάζει κι' ἡ Σταμάτα,
γλυκοφιλεῖ τὸν ἑξάδελφο καὶ παραιτεῖ τὰ πιάτα.

Δίδεται δὲ συμπόσιον ὑπὸ τινῶν λογίων
νεμίζω ἵστο τῆς Ἀ τ τ ι κ ῆ ς λαμπρὸν ξενοδοχεῖον,
καὶ γίνονται διάφοροι ὑπὲρ Χριστοῦ προδόσεις...
καὶ δὲν εἰξεύρεις ποῦ νὰ πᾶς καὶ ποῦ νὰ πρωτοσώσῃς,
διότι καὶ τῶν Ἀ θ η ν ῶ ν ἐκδίδεται ὁ Χ ρ ὀ ν ο ς,
ὅπου συγγράφει ὁ Βλακῆς κι' ὁ Κολανῆς συγχρόνως.

Ἐν τούτοις ἡ Ἀνάστασις τὸ δεύτερον σημαίνει,
καὶ ἵστην Ἀ γ ά π η ὁ καθεὶς μ' εὐλάβειαν πηγαίνει.
Ἐδῶ κανένας συναντᾷ πλείστας ψυχὰς σκιρτώσας,
κι' ἀκούει τὸν Ἀπόστολον εἰς δεκαπέντε γλώσσας.
Κι' ἰδοὺ ἀλληλασπάζονται ἐχθροὶ μετὰ τῶν φίλων,
κι' οἱ εὐσεβεῖς ὀρθόδοξοι μετὰ τῶν ἀλλοφύλων.

Κι' ἐνῶ συμβαίνουν ὅλ' αὐτὰ καὶ κάνουν ὅλοι χάξι,
λαμπρὸν συλλαλητήριον ὁ κόσμος ἐτοιμάζει
εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὑπὲρ Μακεδονίας,
καὶ πᾶσα ἡ πρωτεύουσα ὁρμᾷ μετὰ μανίας
νάκούσῃ πῶς μᾶς πολεμοῦν οἱ Βούλγαροι μὲ λύσσα,
καὶ ἵστην Μακεδονία μας τραβοῦνε ὅλοῖσα.

Κι' ἐδῶ ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ φίλου Ἀφεντούλη,
κι' ἔξω φρενῶν ἐφώναζαν ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι
τοῦ Παππαμάρκου δεύτερον, σπουδαίου πατριώτου,
μέσφ θορύβου τρομεροῦ, ἀλλαλαγμῶν καὶ κρότου
τοῦ Κόκκου τέλος ἡ φωνὴ εἰς ἓνα ποιημά του,
ὀλίγον δυσανάλογον μὲ τὸ ἀνάστημά του.

Τί κρυσταλλόχη φωνὴ καὶ βροντερὰ συγχρόνως!
τί ποίησις ἀληθινὴ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος!
Τρελλὰ ἵστην κάθε του στροφή τὸν ἐχειροκροτοῦσαν,
καὶ τῆς Ἀκαδημίας μας τὰ μάρμαρ' ἀντηχοῦσαν.
Κατόπιν φῶτα, μουσικαῖς καὶ λαμπαδηφορία...
Τὴν ἔχει πολὺ ἄσχημα, θαρρῶ, ἡ Βουλγαρία!

Ἐρχεται ἡ πανήγυρις κατόπιν τῶν Μεγάρων
δι' ἀτμοπλοίων, ἀμαξῶν, σιδηροδρόμων, κάρρων.
Ἐδῶ γυναῖκες καὶ παιδιὰ χορεύουσι τὴν τράτα
καὶ σέρνει πρώτη τὸ χορὸ μὲ κόρη μαυρομμάτα.
Μὰ καὶ τὰ Παναθήναια τὰ ἱερὰ τελοῦνται,
ὅπου πολλοὶ φιλόρχαιοι βρακάδες συνωθοῦνται.

Ἄλλ' ὅμως καὶ ἡ ἀφιξὶς τοῦ φίλου Δεληγιάννη,
ποῦ τώρα κάμποσο καιρὸ ὅλο ταξείδια κάνει,
εἶναι ὠραῖον θέαμα καὶ μέγα πανηγύρι,
καὶ πάντιοτ' ἐνθουσιασμὸν εἰς ὅλους ἐξεγείρει.
Ἴδοὺ τὰ νέα, κύριοι, αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος...
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν μεθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ κάτωθεν τραγοῦδι μ' ἦχο πολὺ βαρὺ
ἀκούσαμε χθὲς βράδυ ἵστη βρῦσι τοῦ Ψυρρῆ.

Ἰστοῦ Λεβίδη τὸ παιδί
μαῦρο μὲ καρφότο,
κάθε φίλος νὰ τὸ δῇ
ἀπ' τὰ μαῦρα πρώτο.

Κι' ἀπ' τὴ Σύρα μὲ καλὴ
καὶ σπουδαία συμβουλή.

Ἄν θέμε φορολόγημα βαρὺ νὰ μὴ μᾶς θλίβῃ,
ἂν θέλωμεν συνήγορον νὰ ἔχῃ τὸ καλύβι,
ἂν θέλωμεν νὰ λειτουργῇ δι' ὅλους μας ὁ νόμος,
ἰδοὺ ὁ μόνος βουλευτῆς ἰδοὺ ὁ Οἰκονόμος.

Ταῦτα καὶ μένω ὡς εἰκός...
ἐκ Σύρου κάποιος Λαϊκός

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἰστοῦ Ἰ ω ά ν ν ο υ τὸ γνωστὸν Κρεωπωλεῖον ἴτε,
ποῦ εἰς τοῦ Λέκα βρίσκεται τὴν ξακουσμένη βρῦσι,
ἐκεῖ τὸ κρέας τὸ καλὸ καὶ τὸ γλυκὸ θὰ βρῆτε,
κι' οὔτε κανένας σας ποτὲ θὰ τὸ μετανοήσῃ.

Ὅποιος θεριακλῆς γυρεύει καπνὸ πρώτης γιὰ ραχάτι,
θαυρῆ ἵστο καπνοπωλεῖον Π ε ρ ι κ λ έ ο υ ς Μ ε ν ι δ ι ά τ η,
κάτω τοῦ ξενοδοχείου τοῦ κομποῦ τῆς Μ α σ σ α λ ί α ς
κι' εἰς τὸν δρόμον τοῦ Αἰόλου... ταῦτα χάριν ἀκριβείας.

Χαβιάρι Γέλβας καὶ τυριά καὶ μύρα ἵστην μπουκάλα,
σαμπάνια ἀνεκτίμητη καθὼς καὶ τόσα ἄλλα,
τούτέστιν ἀγγοτάραχα καὶ τοῦ κουτιοῦ σαρδέλαις,
πρώτης ποιότητος ἔλλαῖς, τουρσιά καὶ μουρταδέλαις,
τοῦ Θανοπούλου τὸ λαμπρὸν κοσμοῦν παντοπωλεῖον,
ποῦ κεῖται ἵστο Βασιλικὸν ἐκεῖ Φωτογραφεῖον.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἵστο τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβῃ — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφφενὲ τῶν Ἐδ Φρονοόντων — νόκτα ἵμερα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαιδοῦρα.